

Ćwiczenia i zabawy wspomagające zmysł słuchu

1. Papier czy plastik

W pierwszej fazie ćwiczenia dzieci badają różne przedmioty, oglądają je, dotykają, słuchają wydawanych przez nie dźwięków. Właściwe ćwiczenie polega na tym, aby bez patrzenia zebrać do jednego pojemnika papier, a do drugiego plastik. Nauczycielka podczas ćwiczenia gniecie, stuka, mnie materiały tak aby dziecko mogło zdecydować. Gdy materiał jest rozdzielony dziecko otwiera oczy i sprawdza zawartość wiaderka.

2. Łańcuch dźwięków

Wszyscy gracze siedzą w kręgu. Jedno z dzieci rozpoczyna zabawę prezentując jakiś odgłos, np. pukanie w podłogę. Kolejny gracz naśladuje poprzednie dźwięki i dodaje następne. Im więcej elementów dochodzi tym dzieci muszą się bardziej skoncentrować. Ponieważ zabawa wymaga dużej uważności i wytrwałości można pomóc dzieciom. zanim dojdzie nowy dźwięk, grupa może wspólnie odtwarzać poprzednie.

3. Swobodny upadek

Dzieci obserwują jak prowadzący upuszcza różne przedmioty np. kawałek drewna, kamień, kartkę papieru, puszkę. W tej fazie powinny umieć przyporządkować odgłosy powstające podczas upadku przedmiotu na ziemię i zapamiętać je. Podczas ćwiczenia prowadzący upuszcza 2 -3 przedmioty a dzieci z zamkniętymi oczyma starają się rozpoznać jakie przedmioty, z czego zrobione spadały na podłogę. Trudniejszą wersją tego ćwiczenia będzie zabawa w słuchanie, np. spadających szpilek. Prowadzący upuszcza kolejno kilka szpilek, a dzieci w tym czasie starają się policzyć ile ich było.

4. Mała myszka

Jedno z dzieci siada w środku kręgu, zamyka oczy i odgrywa ślepego kotka. Wybrane z grupy dziecko zamienia się w myszkę, która ma spróbować opuścić krąg niesłyszana przez kota. Kotek musi w uważnie i w skupieniu wysłuchiwać jakiegokolwiek odgłosu myszki. Jeśli sądzi, że ją usłyszał, wskazuje kierunek, z którego dochodził dźwięk.

5. Zabawa w słowa

Dzieci w parach stają w niewielkiej odległości od siebie. Jeden z partnerów rozpoczyna zabawę wypowiadając niezbyt głośno jakieś słowo. Drugie dziecko powtarza wyraz i jeśli poprawnie go odtworzyło może zrobić krok do tyłu. Teraz drugie słowo mówi szeptem kolega. Jeśli i to słowo zostało zrozumiane dziecko cofa się o kolejny krok. Im większa staje się odległość między dziećmi, tym uważniej musi przysłuchiwać się „odbiorca” i tym wyraźniej musi mówić „nadawca”.